

Đề bài

Em hãy kể lại tình huống gay
cấn bộc lộ phẩm chất của
Thái y lệnh trong truyện

*Thầy thuốc giỏi
cốt nhất ở tấm lòng*
và nhận xét về hành động của
ông trong tình huống đó.

Bài làm

Thầy thuốc giỏi cốt nhất ở tấm lòng là một câu chuyện kể thời trung đại. Câu chuyện tuy ngắn nhưng có nhiều tình huống hay gợi sự hấp dẫn cho những ai đã từng đọc nó. Tuy nhiên, ai đã từng xem qua truyện hẳn đều có chung nhận định: tình huống “Thái y lệnh với người nông dân và viên sứ giả” là tình huống gay cấn nhất. Đó là chi tiết giúp bộc lộ toàn bộ vẻ đẹp phẩm chất của người thầy thuốc.

Vào một năm mất mùa, nhân dân đói kém, sinh bệnh ồm liên miên. Một hôm, có người nông dân hồi hả chạy đến thưa rằng:

– Trong nhà có người xem ra nguy kịch vô cùng, mong ngài đến giúp.

Nghe xong chẳng chút chần chừ, thái y lệnh khoác túi thuốc đi ngay. Nhưng vừa ra đến cổng ngài gặp sứ giả do vương sai tới:

– Trong cung có bậc quý nhân bị sốt, vương triệu đến khám – vị sứ giả kia truyền lệnh.

Nhưng vị lương y đáp:

– Bệnh đó không nguy, nay mạng sống của người đàn bà này chỉ còn trong gang tấc, không đi nhanh ắt không chữa kịp.

Quan trung sứ tức giận nói:

– Ông định cứu mạng người mà không cứu mạng mình sao?

Thái y lệnh đáp:

– Tôi có tội nhưng tính mệnh còn trông chờ vào chúa thượng. Còn người kia nếu không kịp chữa sẽ chết, chẳng biết trông cậy vào đâu.

Nói rồi ông cùng người nông dân đi cứu người đàn bà đó.

Cuối cùng, thái y lệnh được tha, không những thế ông còn được khen là thầy thuốc giàu y đức. Nhưng xét từng tình huống, việc thái y lệnh đi cứu người đàn bà đang nguy kịch thay vì vào cung khám bệnh là mắc tội phạm thượng khi quân. Và nếu phải một ông vua chuyên chế chắc thái y lệnh đã mất mạng rồi. Nhưng điều quan trọng là ở chỗ một người tuy biết nếu không tuân lệnh mình sẽ mất đầu mà vẫn quyết đi cứu người tính mạng đang nguy kịch. Hành động đó khẳng định bản chất và y đức tuyệt vời của người thầy thuốc. Đồng thời cũng khẳng định một chân lý: người thầy thuốc không chỉ có tài chữa bệnh mà còn phải có một tấm lòng nhân đức, yêu thương bệnh nhân đến mức không hề run sợ trước uy quyền và căm dỗ.